

MIESIĘCZNIK KOŚCIELNY

PARAFII

ŚW. TRÓJCY

Rok założenia
1929

Towarzystwo Parafialne
Parafii
Świętej Trójcy

ISSN 1428-1732

Bydgoszcz, lipiec-sierpień 2025

nr 7-8 (338-339) 2025

Wakacje! Czas wypoczynku i zwiedzania

Kiedy wędruję po polskiej ziemi, od Bałtyku, przez Wielkopolskę, Mazowsze, Warmię i Mazury, kolejne ziemie wschodnie od Białostockiej aż do Zamojskiej, i kontempluję piękno tej ojczystej ziemi, uprzytamniam sobie ten szczególny wymiar zbawczej misji Syna Bożego.

Tu z wyjątkową mocą zdaje się przemawiać błękit nieba, zielen lasów i pól, srebro jezior i rzek. Tu śpiew ptaków brzmi szczególnie znajomo, po polsku. A wszystko to świadczy o miłości Stwórcy, o ożywczej mocy Jego Ducha i o odkupieniu, którego Syn dokonał dla człowieka i dla świata.

św. Jan Paweł II, Zamość 1999 r.

Z głęboką czcią całuję też próg domu Bożego – wadowickiej fary, a w niej chrzcielnicę, przy której zostałem wszczepiony w Chrystusa i przyjęty do wspólnoty Jego Kościoła. W tej świątyni przystąpiłem do pierwszej spowiedzi i Komunii Świętej. Tu byłem ministrantem. Tu dziękowałem Bogu za dar kapłaństwa i – już jako arcybiskup krakowski – tu przeżywałem swój srebrny jubileusz kapłański. Ile dobra, ile łask wyniosłem z tej świątyni i z tej parafialnej wspólnoty, wie jedynie Ten, który jest Dawcą wszelkich łask. Jemu, Bogu w Trójcy jedynemu, oddaję dziś chwałę na progu tego kościoła.

W końcu, z dziecięcą ufnością kieruję swe kroki do Świętokrzyskiej kaplicy, aby na nowo spojrzeć w oblicze Matki Bożej Nieustającej Pomocy w Jej wadowickim Obrazie. Czynię to z tym większą radością, że dane mi jest dzisiaj ozdobić ten wizerunek koronami, na znak naszej miłości ku Matce Zbawiciela.

Święcenia kapłańskie i Msza Święta prymicyjna naszego parafianina Kamila Łęta

strony 6-9

A jest to znak tym bardziej wymowny, że – jak wiem – korony te zostały wykonane z waszych darów, często bardzo cennych darów, niosących w sobie szczególną treść wspomnień, ludzkich losów, przeżyć czy też najszlachetniejszych rodzinnych, małżeńskich i narzeczeńskich uczuć.

A do tych materialnych darów dołączyliście wielki dar ducha – modlitwę oddania Matce Chrystusa nawiedzającej wasze domy. (...) wasza gorąca miłość dla Maryi nigdy nie pozostaje bez odpowiedzi.

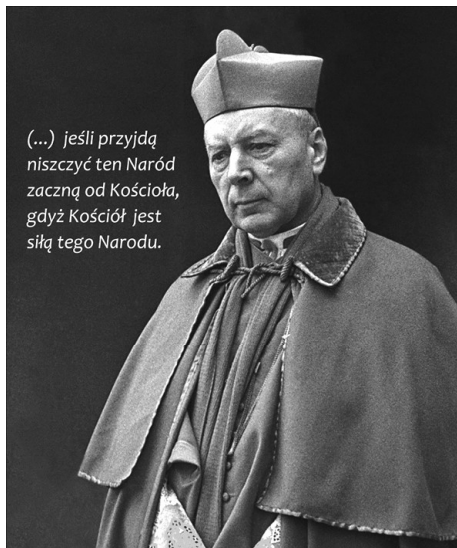
św. Jan Paweł II, Wadowice 1999 r.

Z ŻYCIA PARAFII

Wakacyjny porządek niedzielnych Mszy Świętych w naszym kościele nie ulega zmianie

• W sobotę, 14 czerwca br. rozpoczął się w naszym kościele pierwszy koncert organowy. Na trąbce zagrał p. Antoni Jażdżewski, a na organach p. Wojciech Acalski. W programie wykonano m.in. kompozycje Jana Sebastiana Bacha i Józefa Haydna. Drugi z zapowiadanych koncertów organowych odbył się w sobotę 21 czerwca. Gościliśmy doktoranta Akademii Muzycznej w Krakowie – organistę p. Jakuba Kapałę. W programie koncertu znalazły się m.in. kompozycje Mieczysława Surzyńskiego i Feliksa Nowowiejskiego.

(...) jeśli przyjdą
niszczyć ten Naród
zaczną od Kościoła,
gdyż Kościół jest
siłą tego Narodu.

**28 każdego miesiąca, a więc również
28 lipca i 28 sierpnia
prosimy o włączenie się do modlitwy
w intencji rychłej kanonizacji
bł. Stefana kardynała Wyszyńskiego.**

Boże w Trójcy Świętej Jedyny, Ty w swojej niewypowiedzianej dobroci powołujesz ciągle nowych apostołów, aby przybliżali światu Twoją Miłość. Bądź uwielbiony za to, że dałeś nam opatrznościowego Pasterza Stefana Kardynała Wyszyńskiego, Prymasa Tysiąclecia.

Boże, źródło wszelkiej świętości, spraw, prosimy Cię, aby Kościół zaliczył go do grona swoich świętych. Wejrzyj na jego heroiczną wiarę, całkowite oddanie się Tobie, na jego męstwo wobec przeciwności i prześladowań, które znosił dla imienia Twego. Pomnij, jak bardzo umiłował Kościół Twojego Syna, jak wiernie kochał Ojczyznę i każdego człowieka, broniąc jego godności i praw, przebacząc wrogom, złu dobrem zwyciężając.

Otocz chwałą wiernego Sługę Twojego bł. Stefana Kardynała, który wszystko postawił na Maryję i Jej zawierzył bez granic, u Niej szukając pomocy w obronie wiary Chrystusowej i wolności Narodu.

Ojczyźnie nieskończenie dobry, uczyni Go orędownikiem naszych spraw przed Tobą. Amen.

KALENDARIUM MIESIĄCA

Lipiec 2025

- 3 VII – Święto św. Tomasza Apostoła.
Pierwszy Czwartek m-ca
4 VII – Pierwszy Piątek m-ca
5 VII – Pierwsza Sobota m-ca.
6 VII – 14. Niedziela Zwykła
8 VII – wspomnienie św. Jana z Dukli –
prezbitera. Całodzienna adoracja
Najświętszego Sakramentu od
godz. 7³⁰ do 17³⁰. Wstąp chociaż
na chwilę i pomódl się.
O godz. 21⁰⁰ Apel Jasnogórski
11 VII – Święto św. Benedykta – opata,
patrona Europy
13 VII – 15. Niedziela Zwykła
15 VII – wspomnienie św. Bonawentury –
bpa i dra Kościoła
16 VII – wspomnienie NMP z Góry Karmel
20 VII – 16. Niedziela Zwykła
22 VII – Święto św. Marii Magdaleny
23 VII – Święto św. Brygidy – zakonniczki,
patronki Europy
25 VII – Święto św. Jakuba Apostoła
26 VII – wspomnienie św. Joachima i Anny
– Rodziców NMP
27 VII – 17. Niedziela Zwykła.
Światowy Dzień Dziadków i Osób
Starszych, ustanowiony przez
papieża Franciszka
31 VII – wspomnienie św. Ignacego
z Loyoli – prezbitera.

Sierpień 2025

- 1 VIII – wspomnienie św. Alfonsa Marii
Liguori – bpa i dra Kościoła.
Pierwszy Piątek m-ca.
81. rocznica wybuchu Powstania
Warszawskiego

- 2 VIII – odpust Porcjunkuli.
Pierwsza Sobota m-ca
3 VIII – 18. Niedziela Zwykła
4 VIII – wspomnienie św. Jana Marii
Vianneya – prezbitera
6 VIII – Święto Przemienienia Pańskiego
7 VIII – Pierwszy Czwartek m-ca
8 VIII – wspomnienie św. Dominika –
prezbitera
9 VIII – Święto św. Teresy Benedykty
od Krzyża – dziewicy, patronki
Europy
10 VIII – 19. Niedziela Zwykła
14 VIII – wspomnienie św. Maksymiliana
Marii Kolbego – prezbitera i mę-
czennika
**15 VIII – Uroczystość Wniebowzięcia
NMP.**
Błogosławieństwo ziół i kwiatów.
Święto Wojska Polskiego
17 VIII – 20. Niedziela Zwykła
20 VIII – wspomnienie św. Bernarda –
opata i dra Kościoła
21 VIII – wspomnienie św. Piusa X
– papieża
22 VIII – wspomnienie NMP Królowej
24 VIII – 21. Niedziela Zwykła
**26 VIII – Uroczystość NMP Częstochow-
skiej.** Odnowienie Ślubów Jasno-
górskich
27 VIII – wspomnienie św. Moniki
28 VIII – wspomnienie św. Augustyna –
bpa i dra Kościoła
29 VIII – wspomnienie męczeństwa
św. Jana Chrzyciela
31 VIII – 22. Niedziela Zwykła.
W katedrze Święto Rocznicy
Poświęcenia Kościoła
Katedralnego.

Mysł miesiąca

„Trzymając się ręki Maryi,
zabłądzić nie mogę z Maryją”

św. Urszula Ledóchowska

Bydgoszcz, dnia
02 czerwca 2025 r.

Podziękowanie

Z całego serca dziękujemy Pani Annie Błazejak – Opiekunce Wolontariuszy ze Szkoły Podstawowej nr 10 w Bydgoszczy – za ogromne zaangażowanie, serce i czas poświęcony na wychowanie młodzieży w duchu empatii, otwartości i wrażliwości na potrzeby innych.

Dzięki Pani wsparciu młodzi ludzie uczą się nie tylko pomagać, ale i dostrzegać tych, którzy najbardziej potrzebują pomocy.

Dziękujemy za każdą inicjatywę, obecność i nieocenione wsparcie w działaniach charytatywnych na rzecz osób znajdujących się w trudnej sytuacji życiowej, a na szczególne uznanie zasługuje akcja: „Świąteczny Prezent dla Każdego Dziecka”.

Pani oddanie jest pięknym świadectwem dobra, które inspiruje i buduje świat pełen nadziei.

Z wyrazami wdzięczności

Kujawsko-Pomorskiego Oddziału Okręgowego
POLSKIEGO CZERWONEGO KRZYŻA
Krzysztof Rębacz

Z ŻYCIA
DIECEZJI

PATRONI DIECEZJI BYDGOSKIEJ

MATKA
BOŻA
PIĘKNEJ
MIŁOŚCI

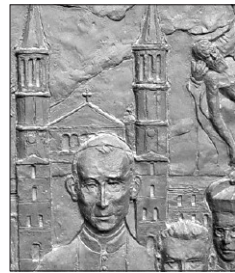
BYDGOSKA
PANI

8 IX – NMP Matki
Pięknego Miłości

BŁ. BISKUP
MICHAŁ
KOZAL

14 VI – wspomnienie
bł. Michała Kozala
biskupa i męczennika

Pielgrzymka do Włoch

Około 150 osób – w tym nasi parafianie – pod przewodnictwem biskupa bydgoskiego, wyruszyło na pielgrzymkę do Włoch, jaką zorganizowano w Roku Świętym.

Nie możemy tego skarbu wiary chować tylko dla siebie, ale się nim dzielić. By inni, patrząc na nas, widzieli, jaki jest kierunek życia. Jednak, by tak było, sami musimy być najpierw wiarygodni – mówił bp Krzysztof Włodarczyk.

Podczas śródowej audyencji generalnej rozmawiając z Ojcem Świętym Leonem XIV, biskup bydgoski przekazał gratulacje z okazji wyboru oraz pozdrowienia od wiernych diecezji. Wspominał, że wszyscy zapewniają go o modlitwie i zapraszają Papieża do nas. Ojciec Święty ucieszył się i podziękował.

Po audyencji generalnej, bp Włodarczyk powiedział, że było to dla niego cudowne wydarzenie. Podziękował Panu Bogu za to, że w dziewiątą rocznicę przyjęcia sakry biskupiej miał możliwość spotkać się bezpośrednio z papieżem.

12 czerwca – w Święto Jezusa Chrystusa, Najwyższego i Wiecznego Kapłana – bp Krzysztof Włodarczyk przewodniczył Mszy Świętej w rzymskiej Bazylice Świętego Piotra.

W wygłoszonej homilii podkreślił, że Jezus jest dla nas prezentem, nie oczekuje od nas tego samego. Wspominał Świętego Jana Pawła II, nazywając Go gigantem. *To był ktoś, kto potrafił zginać kolana, całować brudną ziemię. Gigant, który różni się od wielkich gwiazd rocka, celebrytów. Nie skupiał uwagi na sobie, ale pokazywał na Jezusa.*

Po audyencji generalnej z Ojcem Świętym Leonem XIV, to Eucharystia sprawowana w Bazylice była kulminacyjnym momentem pielgrzymki jubileuszowej diecezji bydgoskiej w Roku Świętym do Rzymu.

Przeżywamy spotkanie z Jezusem, który sam jest kapłanem i składa ofiarę z siebie za każdego, wchodząc w naszą grzeszność. To, co nam zamyka drogę do Boga, jest przepaścią. On kładzie kładkę «byśmy mogli przejść na drugi brzeg, wejść w relacje z Bogiem Wszechmogącym».

Pielgrzymi diecezji bydgoskiej nawiedzi-li również Bazylikę św. Jana na Lateranie, zwiedzili znane miejsca w Rzymie. Dla grup pielgrzymkowych ułożone były różne programy zwiedzania.

Podczas dotykania tych świętych miejsc, Jezus poszerza nam widzenie swojej obecności w naszym życiu – mówił do pątników ks. dr Piotr Wachowski.

Oprac. red.

na podstawie

www.diecezja.bydgoszcz.pl

Foto: www.diecezja.bydgoszcz.pl i VaticanNews

NASZ KOŚCIÓŁ

Na początek troszkę historii. W kronice parafialnej czytamy: *Ołtarze przyozdobiły piękne rzeźby znakomitego artysty rzeźbiarza Marcinkowskiego z Poznania.*

I dalej (...) wybrał Jego Ekscelencja ks. biskup Laubnitz projekt **Władysława Drapiewskiego**, artysty malarza pomorskiego z Pelplina, twórcy polichromii w Płocku i jego brata p. **Leona Drapiewskiego** z Bydgoszczy.

Z opisów historycznych wiemy, że Władysław i jego brat Leon Drapiewski mieli gruntowne wykształcenie uzyskane w znanych europejskich Akademii Sztuk Pięknych i upiększali kościoły w naszym kraju.

Dlaczego przytaczam słowa ks. proboszcza Mieczysława Skoniecznego z pisanej przez niego kroniki? Bo właśnie z tymi wybitnymi twórcami opisanymi w kronice związana jest moja propozycja dla Czytelników na wakacje.

Polecam takie miasta jak: **Gniezno, Lubostroń, Płock, Byszewo i Sierpc.**

Polichromia w Byszewie

Na przestrzeni wielu lat, podczas rodzinnych podróży odwiedziliśmy te miejscowości i byliśmy bardzo dumni z tego, że nasz parafialny kościół może poszczycić się dziełami tak wspaniałych twórców: Władysława Marcinkowskiego, Władysława i Leona Drapiewskich – których dzieła podziwiać można w wielu miejscowościach Polski. Twórcy ci są tam cenieni i doceniani. I tak:

Gniezno. W gnieźnieńskiej katedrze cennym zabytkiem jest barokowa konfesja Świętego Wojciecha, a w niej figury czterech postaci: chłopca, rycerza, duchownego i mieszczanina. I tu pierwsza cenna dla nas informacja. Figury te zostały odlane w berlińskim warsztacie wg projektu Władysława Marcinkowskiego w 1897 r.

Lubostroń. Kopuła pałacu zwieńczona jest figurą Atlasa dźwigającego glob ziemski. Figura ta odlana z brązu w 1900 roku jest autorstwa Władysława Marcinkowskiego.

Polichromia w naszym kościele

Płock. Autorem polichromii zrealizowanej w latach 1904-1916 w tamtejszej bazylice katedralnej Wniebowzięcia NMP jest Władysław Drapiewski.

Sklepienie nawy głównej ma symbolizować niebo. Na ścianach poniżej okien głównej nawy jest sześć obrazów z życia Chrystusa, a w kopule widoczny jest Duch Święty.

Polichromia prezbiterium poświęcona jest kultowi MB. W górnej części pojawiają się symbole Maryi z litanii loretańskiej, w dolnej widzimy procesje dwudziestu ośmiu świętych i błogosławionych zmierzających ku scenie koronacji MB.

Byszewo – kościół Świętej Trójcy, a w nim polichromia, o której czytamy: *wystrój uzupełnia wykonana przez Leona Drapiewskiego z Torunia w 1920 roku wielobarwna polichromia pokrywająca ściany i sklepienia kościoła, dekoracja o motywach ornamentalnych połączonych z wyobrażeniami figuralnymi.*

M.in. w prezbiterium przedstawiona jest scena Wniebowzięcia Najświętszej Marii Panny.

I jeszcze **Sierpc**. Tam nie byliśmy, ale w internecie znalazłem informacje związane z tą tematyką. W 1929 r. proboszcz kościoła farnego w Sierpcu zlecił pracującemu w okolicy artyście malarzowi Władysławowi Drapiewskiemu wykonanie figuralnej polichromii na ścianach sierpeckiej fary. W. Drapiewski (jeden z najbardziej znanych twórców ściennego malarstwa sakralnego pierwszej połowy XX wieku w Polsce) zlecenie przyjął. Z tych malowideł figuralnych W. Drapiewskiego przetrwały do dzisiaj dwa obrazy na stropie kościoła: w nawie przedstawiające patronów parafii, oraz w prezbiterium – *Maestas Domini* – Chrystus w majestacie.

Czy warto odwiedzić te miasta i samemu przyrzeć się tym polichromiom i rzeźbom? Jeśli ktoś ma taką możliwość – to zachęcam – warto!

Życzę Bożej opieki na każdy dzień, wypoczynku podczas wspaniałych wakacji.

Życzę rodzinnych, wspólnych podróży i odkrywania ciekawych miejsc.

Alina

Mój Patron

22 sierpnia

Błogosławiony ks. Franciszek Dachtera, prezbiter i męczennik urodził się 22 września 1910 roku w Salnie koło Koronowa. Chodził do szkoły w Wierzchucinie Królewskim, gdzie uczył jego ojciec, Leon Dachtera, który po odzyskaniu niepodległości w 1918 r. jako pierwszy przemówił do uczniów po polsku. W latach 1920-1922 Franciszek uczęszczał do Wyższej Szkoły Chłopców w Koronowie, a od wikarego uczył się łaciny. Gdy w 1922 r. rodzina

Dachterów przeprowadziła się do Bydgoszczy, chodził do Państwowego Gimnazjum Klasycznego. Należał do harcerstwa i do koła abstynentów oraz Związku Filomatów Pomorskich.

Po maturze w 1928 r. wstąpił do Seminarium Duchownego w Gnieźnie, a w 1933 r. został wyświęcony. Podjął obowiązki wikarego w kościele Najświętszej Marii Panny w Inowrocławiu, gdzie założył Katolickie Stowarzyszenie Młodzieży Żeńskiej. Od 1935 uczył religii w gimnazjum i szkole zawodowej w Bydgoszczy. Od 1937 rozpoczął studia zaoczne na Uniwersytecie

Jana Kazimierza we Lwowie. Studiował historię Kościoła, wieńcząc ten trud tytułem magistra teologii. To było w czerwcu 1939 r. Dwa miesiące później Franciszek otrzymał dekret z nominacją na proboszcza w Łubowie pod Gnieznem.

Niestety, wybuchła wojna, nastąpiła mobilizacja. Młody proboszcz nie miał wyboru – został kapelanem w randze kapitana i wysłano go na front. 17 września 1939 r. znalazł się w niewoli i jako jeńiec przebywał w obozie Rothenburg k. Fuldy. Po pół roku przewieźli go do obozu koncentracyjnego w Buchenwaldzie, gdzie

cd. str. 5

„PIELGRZYMI NADZIEI” W PIELGRZYMCE WIARY... Z MARYJĄ

Od kilku numerów MK, w tym miejscu pojawia się ten sam tytuł: „Pielgrzymi nadziei”. Nie wszyscy pewnie i nie zawsze, odnajdują związek tytułu z treścią pod nim zawartą. Może jest teraz taki moment, aby bliżej przyrzeć się znaczeniu słowa „pielgrzym”.

W lipcu i sierpniu bowiem, tradycyjnie wielu z nas podejmuje pielgrzymki do różnych miejsc kultu. „Pielgrzymowanie człowieka wierzącego jest symbolem indywidualnej wędrówki za Jezusem Odkupicielem. Jest praktyką czynnej ascezy i pokuty za ludzkie słabości, wyraża nieustanną czujność człowieka wobec własnej ułomności i przygotowuje go wewnątrz do przemiany serca. Duchowym celem pielgrzymki jest wypełnienie aktów kultu, przez które pielgrzym pragnie dziękować, pokutować bądź prosić o upragnione łaski”.

W Piśmie Świętym znajdziemy wiele fragmentów, które podkreślają wartość pielgrzymowania do miejsc świętych. Tradycja nakazywała, aby Izraelita udawał się z pielgrzymką do miasta, w którym była przechowywana Arka Przymierza, albo by nawiedzał sanktuarium w Betel (por. Sdz 20, 18) lub w Szilo, gdzie została wysłuchana modlitwa Anny, matki Samuela (por. 1 Sm 1, 3). Zgodnie z nakazem Prawa, także Jezus wraz z Maryją i Józefem udali się jako pielgrzymi do świętego miasta Jeruzalem (por. Łk 2, 41). Wielu wiernych pogłębia swą religijność podejmując wędrówkę, której celem jest na przykład Rzym, miasto świętych Piotra i Pawła, Ziemia Święta lub stare i nowe sanktuaria poświęcone Maryi i Świętym.

Mój Patron cd. ze str. 4

pracował w kamieniołomach. W lipcu 1942 r. otrzymał nr obozowy 31199 i przetransportowano go do Dachau. Pracował na plantacjach i na roli. Był wyczerpany i wyniszczony, ale wciąż pełen optymizmu i nadziei.

Najgorsze nastąpiło w grudniu 1942 roku. Niemiecki lekarz – zbrodniarz – wybrał sobie ks. Franciszka jako królika doświadczalnego do swoich morderczych badań. W różnych odstępach czasu wstrzykiwał mu groźne specyfiki do organizmu, niszcząc wątrobę, śledzionę i inne narządy.

Kapłan tracił siły i przytomność, pojawiały się bóle, ataki malaryczne i gorączka, był spuchnięty i często bezwładny. Odwiedzał go ks. Antoni Majchrzak dzięki temu, że miał kuzyna laboranta. Spowiadał ks. Dachterę, udzielał mu Komunii Świętej,

Kierując się tym przesłaniem, z inicjatywy duszpasterzy, organizowane są pielgrzymki do tych i innych miejsc, również w naszej Parafii.

Każda pielgrzymka wymaga od uczestników pewnego trudu, wyrzeczeń... niewygody. Przez czuwanie, post i modlitwę pielgrzym postępuje naprzód drogą chrześcijańskiej doskonałości, starając się dojść z pomocą łaski Bożej «do człowieka doskonałego, do miary wielkości według Pełni Chrystusa» (Ef 4, 13).

Św. Jan Paweł II w Liście o pielgrzymowaniu do miejsc związanych z historią zbawienia, tak pisał: *Przejdźcie w duchu modlitwy z jednego miejsca czy miasta do drugiego, poprzez przestrzeń w szczególnie sposób naznaczoną Bożym działaniem, nie tylko pomaga nam przeżywać nasze życie jako wędrówkę, ale ukazuje nam plastyczny obraz Boga, który poprzedza nas i idzie przed nami, który sam podjął wędrówkę drogami człowieka i nie spogląda na nas z wysoka, ale stał się naszym towarzyszem drogi. Pielgrzymka do Miejsc świętych staje się zatem doświadczeniem niezwykle doniosłym, do którego nawiązują w pewien sposób wszystkie inne pielgrzymki jubileuszowe. Kościół bowiem nie może zapominać o swoich korzeniach; przeciwnie, musi do nich nieustannie powracać, aby pozostać w pełni wiernym zamysłowi Bożemu.*

Nie każdemu z nas jednak okoliczności życia pozwalają na fizyczne, czynne uczestnictwo w pielgrzymkach, których cele są odległe od zamieszkania. Pielgrzymami są także ci, którzy fizycznie nie pielgrzymują, ale pielgrzymują duchowo, wzbudzając intencje wędrowania od narodzenia do śmierci z nadzieją, na życie wieczne. Wszyscy bowiem z natury jesteśmy takimi pielgrzymami przez życie, jeżeli

a także wspólnie odmawiali różaniec. Opatrzył go sakramentami. Przed śmiercią ks. Franciszek wyszeptał: „Pozdrów moją rodzinę. Niech nie płaczą. Bóg tak chce, zgadzam się z Jego wolą, choć serce rwie się do swoich. Powiedz im wszystko, co widziałeś i co wiesz”. Odchodził w strasznych cierpieniach. Dobili go śmiercionośnym zastrzykiem, a ciało bardzo zmienione i wyniszczone spalono w obozowym krematorium. Miał 34 lata.

Po zmianie ustroju, w 1992 r., został odznaczony Srebrnym Krzyżem Zasługi z rozetą i mieczem za zasługi w harcerstwie. Wcześniej, bo w 1985 r., przyznano mu Medal za Udział w Wojnie Obronnej 1939 r.

Natomiast 13 czerwca 1999 r. w Warszawie św. Jan Paweł II ogłosił ks. Franciszka Dachterę błogosławionym w gronie 108 męczenników II wojny światowej.

Oprac. Barbara

kroczy śladami wędrówki odbytej przez Maryję Dziewicę, która „szła naprzód w pielgrzymce wiary i utrzymała wiernie swe zjednoczenie z Synem aż do Krzyża” (JP II *Redemptoris Mater*).

Niech to przybliżenie celu i istoty pielgrzymowania oraz czas wakacji, zmobilizuje nas do podjęcia trudu nawiedzenia w „pielgrzymce nadziei” (może choć niektórych z dziesięciu), wyznaczonych w naszej Diecezji, Kościołów Jubileuszowych.

**Na czas wakacyjnego wypoczynku,
i pragnienia duchowego wzrostu,
niech Pan nam wszystkim
obficie błogosławi.**

PS. Łamy Miesięcznika Kościelnego są otwarte dla chętnych, którzy zechcą podzielić się swymi pielgrzymkowymi przeżyciami. Zapraszam.

Oprac. Tadeusz

Foto: VaticanNews

4/06/2025, Audycja Generalna Papież Leon XIV do Polaków

„Pozdrawiam serdecznie wszystkich Polaków. W czerwcu celebrujecie nabożeństwo poświęcone Najświętszemu Sercu Pana Jezusa. Zachęcam was, byście pielęgowali tę tradycję, przedstawiając Sercu Chrystusa, które jest źródłem życia i świętości, wasze troski i nadzieje. Ufnie proście Pana, aby pozwolił wam poznać swoje Serce i wysłuchał waszego wołania! Wszystkim wam błogosławię”.

* * *

14/06/2025, Audycja Jubileuszowa Papież Leon XIV zachęca Polaków do pojednania.

„Pozdrawiam serdecznie wszystkich Polaków. Rok Święty to czas pojednania. Św. Ireneusz z Lyonu, nawiązując do nauki Apostołów, ukazuje, że prawdziwa jedność możliwa jest tylko w Chrystusie, który poєднаł niebo z ziemią. Niech to będzie dla was znakiem nadziei.

Szukajcie w Jezusie mocy do budowania jedności – w waszych rodzinach, ojczyźnie i w świecie. Błogosławię wam wszystkim”.

Oprac. na podstawie VaticanNews

Dar dla Boga i Kościoła

31 maja, sobota

To była wielka radość i przeżycie dla nas wszystkich, dla całej parafii Świętej Trójcy, gdy diakon Kamil Łęt, teraz już ksiądz, przyjmował święcenia kapłańskie z rąk biskupa Krzysztofa Włodarczyka.

Bydgoska katedra, wypełniona po brzegi, stała się świadkiem, jak mocą sakramentalnego wylania Ducha Świętego nasz parafianin został upodobniony do Jezusa Chrystusa, który jest Głową i Pasterzem Kościoła, oraz posłany, by pełnić posługę pasterską. Oddał się na służbę Bogu Jedynemu, oddał Mu swoje serce i duszę, stał się odpowiedzialny przed Bogiem za każdego powierzonego mu człowieka – aż do końca!

Gdy procesyjnie wprowadzono dwóch młodych kandydatów gotowych do wyświęcenia, chór zaśpiewał hymn: „O Stworzycielu Duchu, przyjdź”. Potem popłynęły wezwania z litanii do Wszystkich Świętych, a dwie białe postacie leżały krzyżem na posadzce.

Kiedy prefekt Paweł Białczyk zaświadczył, że obaj gotowi są do przyjęcia święceń kapłańskich wzruszenie ogarniało wszystkich. Patrzyliśmy, jak biskup namaszczał Kamilowi

rece, aby były święte; dał mu Ewangelię i kazał ludzi nauczać; dał mu chleb i wino, by składał Bogu ofiarę za siebie i za innych; dał mu też moc odpuszczania grzechów. Na koniec Kamil przyrzekł posłuszeństwo Kościołowi i biskupowi.

Podczas trwania tej uroczystej Mszy Świętej, bp Włodarczyk wygłosił homilię skierowaną do neoprezbiterów i zapytał: – *kim powinien być kapłan w naszych czasach – mówcą, społecznikiem, kumplem, psychoterapeutą, naukowcem, budowniczym, politykiem, nauczycielem czy misjonarzem?*

Niech wasza nauka będzie pokarmem, źródłem radości dla wyznawców Chrystusa. Budujcie Kościół żywy i zjednoczony; bądźcie jak dobry pasterz, który pachnie swoimi owcami i promieniujcie radością świętą i pogodą ducha, które są darem Ducha Świętego. Nie bójcie się ryzykować, miejcie odwagę iść naprzód służąc innym w Chrystusie. Bądźcie misjonarzami naszych czasów zdobywając serca dla Chrystusa.

Kierujcie się hasłem **bf. ks. Streicha**: „*Wszystko albo nic dla Boga – bo wszystko otrzymałem od Boga*”, bo to sens kapłańskiego życia!

Z zachowanych świadectw wynika, że **bf. ks. Streich** był skromnym człowie-

kiem, który śpieszył z pomocą potrzebującym. Dbał o innych, ale robił to bardzo dyskretnie. Gorliwie szukał przede wszystkim ludzi oddalonych od Boga, którzy byli szczególnie bliscy jego sercu.

Następnie biskup przywołał słowa z homilii kard. Marcello Semeraro, który podczas Mszy Świętej beatyfikacyjnej wskazał, że Jezus Dobry Pasterz był wzorem w kapłańskiej i duszpasterskiej posłudze ks. Streicha. „*Był człowiekiem, który kochał życie, przeżywał je z prostotą i godnością, a przede wszystkim poświęcał je z radosnym sercem na rzecz powierzonych mu wspólnot. To usposobienie i determinacja ducha znalazło swoją pełną realizację w jego poświęceniu samego siebie*”.

Ta święta radość – zauważył biskup – jest cennym owocem darów Ducha Świętego. I dlatego jest znakiem rozpoznawczym prawdziwego sługi Pana. – Z twarzy więc, ze spojrzenia, wzajemnych uwag, szczególnie wobec nieznajomych i ludzi, wobec których kapłan pełni świętą posługę, promieniować powinna święta radość i pogoda ducha.

Ordynariusz zaznaczył, że alumni diecezji bydgoskiej Arcybiskupiego Seminarium Duchownego w Poznaniu, przyjmują świę-

cd. str. 7

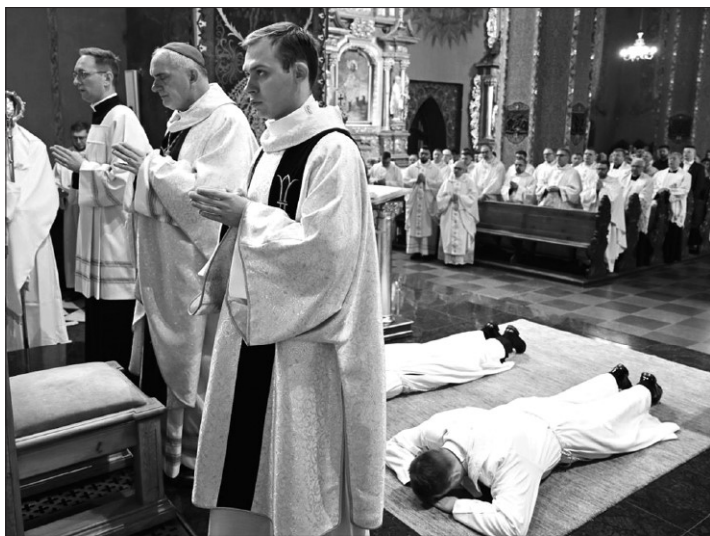

Foto i cytaty: www.diecezja.bydgoszcz.pl

cenia kapłańskie w święto Nawiedzenia Najświętszej Maryi Panny. Do skierowania wzroku w stronę Maryi zaprasza nas papież Franciszek. „Spojrzeć na Maryję to na nowo wierzyć w rewolucyjną moc delikatności i czułości. W Niej dostrzegamy, że pokora i delikatność nie są cnotami słabych, lecz mocnych, że nie potrzebują źle traktować innych, aby czuć się ważni”. (...) Jako prawdziwa mama, idźcie z nami, walczcie razem z nami i szerzyście nieustannie bliskość Bożej miłości” – cytował Ojca Świętego.

Na zakończenie homilii, biskup skierował słowo do Rodziców neoprezbiterów.

Po raz kolejny składacie z waszych synów, braci, krewnych, dar, Bogu i Kościołowi. Pozostają przy was ci sami, chociaż pogłębieni, ubogaceni kapłani Chrystusowi. Pójdą tam, gdzie będą posłani, umacniając ich swoją modlitwą.

Ks. neoprezbiter Kamil Łęt w swoim podziękowaniu zaznaczył: w mojej głowie odbywa się gonitwa myśli, wśród których pulsuje ta jedna – jestem księdzem.

To ogromna radość, ale i wielka odpowiedzialność, która spoczęła na moich barkach. Kłękam i zawierzam to kapłaństwo Jezusowi Dobremu Pasterzowi jak w moim zawołaniu – „Już nie ja żyję, lecz żyje we mnie Chrystus». Mam nadzieję być jego narzędziem, tak przezroczystym, by tylko On był widoczny.

Natomiast ks. neoprezbiter Radosław powiedział: Jestem kapłanem diecezji bydgoskiej. To ogromna radość, że Chrystus wybrał mnie oraz powołał, by przez moje posługiwanie, przez moje ręce, usta dokonywał cudów, łask sakramentalnych. Mam nadzieję że uda mi się przez całe życie być jak najświętszym kapłanem.

Oprac. Barbara

Foto i cytaty: www.diecezja.bydgoszcz.pl

Prymicje

Jest niedziela, godzina 12⁰⁰. Ksiądz Kamil – syn naszej parafii, odprawił swoją pierwszą Mszę Świętą.

Wprowadzony procesyjnie do kościoła stanął u stopni ołtarza. Nie krył wzruszenia, które malowało się na jego twarzy. My zresztą też. Ks. proboszcz Janusz Tomczak, nałożył mu na rękę mirtowy wianek – symbol czystości i powitał jako głównego celebransu.

W imieniu Rady Parafialnej powitał go i życzenia złożył pan Andrzej Adamski wraz z małżonką.

Rozpoczęła się Msza Święta. Początek był trudny. Głos się załamywał, ale młody kapłan dał radę. Może modlił się wierszem ks. Twardowskiego: „Własnego kapłaństwa się boję, własnego kapłaństwa się lękam i przed kapłaństwem w proch padam i przed kapłaństwem kłękam”.

Foto: Dawid Trybuś

W tym tak uroczystym dniu, homilię wygłosił ks. Robert Szczepański. Ujął wszystkich. Słowa skierowane do ks. Kamila, pełne wspomnień, życzliwości i wskazówek płynęły z ust doświadczonego kapłana. Wycisnęły niejedną łzę. Prymicyjant już wie – kapłaństwo jest tajemnicą, tak samo, jak wiara. Tylko ksiądz może sprawować Mszę Świętą, tylko jemu Bóg pozwala „przywoływać” Jezusa w Eucha-

rystii, bo to jest jego głównym zadaniem. W tym jest niezastąpiony. Jeszcze tylko Komunia Święta... Skupiony, ale już z uśmiechem dzielił się Jezusem.

Msza Święta dobiegła końca. Delegacje grup i stowarzyszeń złożyły życzenia, a ks. Kamil – przepętniony Bożą radością – z wdzięcznością dziękował Rodzicom, Bratu, Babci i krewnym, ks. proboszczowi Tomczakowi, kapłanom

z parafii, z miejsc swoich praktyk, kolegom seminaryjnym i wszystkim przybyłym na święcenia, ks. Bronisławowi Kaczmarkowi, który małymi kroczkami wprowadzał go na drogę do kapłaństwa, ale nie dane mu było cieszyć się radością tego powołania.

Dziękował wszystkim, których spotykał na swej drodze wiodącej do kapłaństwa oraz tym, którzy brali udział w jego pierwszej, prymicyjnej Mszy Świętej. *cd. str. 9*

Foto: Dawid Trybuś

Na zakończenie uroczystości udzielił swego prymicyjnego błogosławieństwa, rozdając obrazki, na których widniało motto jego życia kapłańskiego: „Już nie ja żyję, żyje we mnie Chrystus”.

Księżu Kamile, nie bałeś się powiedzieć Bogu – TAK, będziesz świadkiem niezwykłych rzeczy, jakie zaczną się odąd dzieć w Twoim życiu.

Ufaj Bogu i zawierzaj siebie i swoją posługę Niepokalanemu Sercu Maryi. Szczęść Boże!

Barbara

Foto: Dawid Trybuś

KAPLICA ŚWIĘTEGO KRZYŻA W NOWEJ ODSŁONIE

Dobiegł końca remont Kaplicy Świętego Krzyża. Dziękujemy serdecznie za pomoc okazaną nam wszystkim, którzy w różny sposób wsparli to dzieło jako podziękowanie za 100 lat istnienia naszej Parafii.

Najpierw dziękujemy tym, którzy otoczyli remont życzliwą modlitwą.

Podziękowanie kierujemy dalej do naszych ofiarodawców, gdyż w całości remont możliwy jest dzięki darczyńcom – nie było sponsorów, ani innego wsparcia, za każdy najmniejszy odruch serca składamy gorące Bóg zapłać.

Dziękujemy za pomysł jak może wyglądać wnętrze kaplicy naszemu szafarzowi p. Markowi Dłuskiemu, który wraz z p. Markiem Barskim wykonał ozdobne wzory na ścianach. Bogu niech będą dzięki za cenne uwagi księży wikariuszy naszej Parafii i ks. Karola posługującego duszpastersko u nas, p. Jarosława Bobkowskiego, p. Sławomira Marcysiaka – Konserwatora Miejskiego, jak również Podkomisji ds. Architektury i Sztuki Sakralnej Diecezji Bydgoskiej pod przewodnictwem ks. Pawła Rybki.

Składamy serdeczne podziękowanie za wykonane prace: firmie remontowej p. Marka Kowalskiego z nadzorem p. Wojciecha Winieckiego, firmie p. Grzegorza Heyki za przygotowanie i wstawienie

okien, elektrykom pp. Ryszardowi Mirocie i Robertowi Chmurzyńskiemu, stolarzowi Dariuszowi Nałazkowi, tapicerowi Dariuszowi Krauze.

Bardzo serdeczne podziękowania przekazujemy p. Mateuszowi Miernikowi za montaż nagłośnienia w kaplicy oraz członkom naszych wspólnot i pracownikom Parafii, zwłaszcza pp. Piotrowi Pieszewiczowi, Czesławowi Tomczakowi, Antoniemu Kuberze i śp. Władysławowi Skórczowi za wiele różnych prac technicznych i porządkowych.

Dziękujemy ks. Michałowi za przewiezienie krzyża do Kaplicy z Wiednia, ks. Pawłowi Hoppe – Dyrektorowi Centrum Edukacyjno-Formacyjnego i ks. Łukaszowi Kucharskiemu – Dyrektorowi Studium Organistowskiego, którzy za zgodą Biskupa Ordy-

nariusza naszej diecezji przekazali organy do kaplicy. Dziękujemy także anonimowym darczyńcom za tabernakulum.

Uroczyste poświęcenie odnowionej kaplicy będzie miało miejsce w uroczystość patronalną – czyli w Święto Podwyższenia Krzyża dnia 14 września o godz. 16⁰⁰ pod przewodnictwem bpa Krzysztofa Włodarczyka – na którą już teraz serdecznie zapraszam.

Bogu niech będą dzięki za to, że kaplica po remoncie będzie miała możliwości wielofunkcyjne. Oprócz sprawowania – tak jak dotychczas – Mszy Świętych, będą możliwe prelekcje, katechezy, kursy i inne spotkania.

ks. proboszcz Janusz Tomczak

XIII Ogólnopolska Pielgrzymka Żywego Różańca

W dniach 6-7 czerwca br. odbyła się XIII Ogólnopolska Pielgrzymka Żywego Różańca pod hasłem: **„Różaniec w świecie mediów”**. Na Jasnej Górze zelatorzy róż różańcowych wzięli udział w II Forum Krajowym, które otworzył Delegat Polski do spraw Żywego Różańca – abp Wacław Depo. W swej wypowiedzi zauważył, że słuchanie Słowa Bożego rodzi żywą wiarę, która żywi się modlitwą. Kto posłuszny jest wierze – ten posłuszny jest wobec Boga miłującego. Ważne jest sumienie, które, będąc sam na sam z Bogiem, odkrywa prawo, które mówi – co dobre, a co złe. Pamiętać należy, że to Maryja wyprasza nam Syna, a Duch Święty sprawia i poprawia nieumiejętność naszej modlitwy. Każdy z nas tworzy Kościół, a pierwszy – obecny był w Wieczerniku.

W dalszej części Forum mowa była o strukturach Żywego Różańca działającego w parafiach i diecezjach oraz o Fundacji 1000-lecia. Pojawiły się świadectwa mówiące, jak bardzo ważna jest modlitwa różańcowa wśród stypendystów i jak niezbędna współpraca rad diecezjalnych z fundacją.

O godzinie 21⁰⁰ napływające wciąż rzesze pielgrzymów spotkały się na Apelu Jasnogórskim i czuwaniu, które przygotowała grupa siedlecka, a zakończonym Mszą Świętą o godz. 23⁰⁰.

Następnego dnia – w sobotę – pielgrzymi spotkali się na Wałach Jasnogórskich, gdzie powitał i pozdrowił obecnych abp Depo. Błogosławiąc powiedział, że Różaniec jest streszczeniem Ewangelii i zachęcał, byśmy byli wierni Duchowi Świętemu i Jego darom. Następnie uczciliśmy Matkę Bożą Godzinkami, które poprowadził ks. Mariusz Sobek z Opola, po czym o. Michał Legan wygłosił krótką konferencję na temat: „Różaniec w świecie mediów”. Podkreślił, że jeśli my nie będziemy głosić Ewangelii, to Bóg znajdzie drogę do ludz-

kich serc, ale biada tym, którzy tego nie czynią. Mamy kształtować media przez omadlanie różańcem, są one mocniejsze w przekazie. Ojciec zachęcał, byśmy mieli święty nawyk wzywania imion Jezusa i Maryi, gdyż jest on świadkiem, iż w obecnych czasach większość ludzi umiera przy włączonym telewizorze, z przekleństwem na ustach, a nie z modlitwą wypływającą z głębi serca. Nie dotarł znany i lubiany komentator sportowy – Przemysław Babiarczyk, ale jego świadectwo popłynęło z głośników. Następnie wysłuchaliśmy medytacji pierwszo-sobotniej, którą czytała p. Halina Łabonarska, po czym odmówiliśmy część radosną różańca świętego. W dalszej części spotkania głos zabrał ks. Maciej Będziński – dyrektor Papieskich Dzieł Misyjnych oraz s. Manuela tworząca miesięcznik formacyjny „Różaniec”.

Centralnym punktem programu była Msza Święta, której przewodniczył biskup pomocniczy archidiecezji warszawskiej – Piotr Jarecki. Eminencja wygłosił homilię, w której powiedział: *„Maryja dzięki Duchowi Świętemu obecna jest w dziele zbawczym, gdyż wydała na świat Jezusa i mocą Ducha Świętego jest Matką naszej wiary. Papież Paweł VI i kard. Stefan Wyszyński nazwali Ją Matką Kościoła. Matka Boża jest sercem chrześcijaństwa i najkrótszą drogą do Pana Jezusa, który mocą Ducha Świętego prowadzi do Boga Ojca”*.

Biskup podkreślił, jak wielkim egzorcyzmem jest modlitwa różańcowa i prosił, byśmy modlili się o pokój w sercach i na świecie, w rodzinach i w Kościele, w wspólnotach sąsiedzkich, by nasza wiara prowadziła do cywilizacji miłości; mamy prosić o zdrowe rodziny, by stawały się domowym kościołem. Zachęcał, byśmy modlili się o duchowe owoce naszego pielgrzymowania i rozwój Żywego Różańca w Polsce. Eucharystia, gromadząca u stóp Pani Jasnogórskiej rzesze pielgrzymów z całej Polski,

dobiegała końca w strumieniach deszczu. Nikomu to jednak nie przeszkadzało, bowiem podczas tej pielgrzymki uroczyste rozpoczęliśmy ósmy rok Wielkiej Nowenny Różańcowej przed rocznicą 200-lecia założenia Żywego Różańca.

Barbara

Sanktuarium Krwi Chrystusa

Udając się na Jasną Górę, można w Częstochowie skrócić w Aleję Brzozową i kierując się drogowskazami, dojechać do pięknie położonego, ukrytego wśród bujnej roślinności – Sanktuarium Krwi Chrystusa. Posługują w nim misjonarze ze Zgromadzenia Misyjnego Krwi Chrystusa. Wokół nich zrzesza się młodzież, rodziny i liczni pielgrzymi, którzy zazwyczaj podążają na Jasną Górę. Można tu zamówić Msze wieczyste za siebie i za bliskich. W miejscu tym znajduje się rzecz najcenniejsza, bo Relikwia Najświętszej Krwi Pana Jezusa. Skąd się wzięła właśnie u nas?

Ojciec Jan w wielkim skrócie opowiedział, że według tradycji, gdy Jezus skonał na Krzyżu, rzymski żołnierz pełniący służbę przy ukrzyżowaniu, własną włócznią przebił bok Chrystusa. Wypływająca Krew i Woda skropiła twarz Longinusa i ten natychmiast został wyleczony z choroby oczu. Wstrząśnięty do głębi, uwierzył i zebrał spod Krzyża ziemię nasiąkniętą Krwią Chrystusa. Powędrował do Mantui, a po drodze głosił Chrystusa. Zdążył ukryć tę relikwię, sam poniósł śmierć męczeńską. Longinusa pochowano w pobliżu relikwii i na długo o tym zapomniano.

Jak głosi tradycja, dwukrotnie św. Andrzej Apostoł informował wiernych – podczas gdy spali – o miejscu, gdzie ukryto tę relikwię. Pierwszy raz było to w Mantui w 804 r., gdzie wówczas przybył papież

cd. str. 11

Leon III i potwierdził jej autentyczność i na tę okoliczność Mantuę ustanowił stolicą diecezji.

W roku 923 ponownie relikwię ukryto w obawie przed najazdem Hunów. Ślady zatarły się, lecz w 1053 r. św. Andrzej zainterweniował. Do Mantui przyjechał papież Leon IX i relikwia została odnaleziona ponownie. W miejscu jej znalezienia zbudowano bazylikę, która przetrwała do dziś.

Leon IX w uroczystość Wniebowstąpienia Pańskiego zatwierdził kult Krwi Chrystusa i ustalił warunki odpustu zupełnego. Na przestrzeni lat nastąpił rozwój wspólnot czczących Najświętszą Krew Pana Jezusa.

W latach 1786-1837 żył we Włoszech Święty Kasper del Bufalo – największy Apostoł Przenajdroższej Krwi Chrystusa, który z ogromną miłością szerzył kult tej relikwii, dzieląc się nią. W 1834 r. pomógł św. Marii de Mattias założyć Zgromadzenie Sióstr Adoratorek Krwi Chrystusa. Natomiast w roku 1998 Misjonarze Krwi Chrystusa w Częstochowie otrzymali w darze od Sióstr Przenajdroższej Krwi z Schellenbergu cząstkę tej Relikwii z Mantui.

21 października 1999 roku, w uroczystość św. Kaspra del Bufalo, abp Stanisław Nowak – ówczesny Metropolita Częstochowski, erygował uroczyscie Sanktuarium Krwi Chrystusa w Częstochowie.

Zachęcam, by choć raz odwiedzić to cudowne miejsce.

BP

Konferencja interdyscyplinarna

21 maja br. w Zespole Szkół Mechanicznych nr 1 im. Franciszka Siemiradzkiego, miała miejsce trzynasta już edycja konferencji interdyscyplinarnej **„Być człowiekiem dzisiaj – Quo vadis Homo?”**

Młodzież ze szkół ponadpodstawowych podjęła temat **„Szkoła Przyszłości nadzieja na lepszą przyszłość”**.

To miejsce, w którym uczymy się nie tylko książkowej wiedzy, ale czerpiemy z doświadczeń starszych i osób więcej wiedzających od nas.

Szkoła ta zderzać się będzie z nowymi technologiami, od których nie da się uciec.

Prawdziwa szkoła przyszłości to taka, która stworzy szansę wypowiedzi swoim uczniom. Będzie twórcza, rozwijająca pasje i uzdolnienia – powiedziała p. Ewa Ankiewicz-Jasińska – dyrektor ZSM, dziękując inicjatorowi spotkań – ks. Damianowi Pawlikowskiemu.

Nasz wikariusz ks. Henryk Stippa – nauczyciel religii w bydgoskim „mechaniku” – podkreślił, że coraz częściej mówi się o potrzebie stworzenia „szkoły przyszłości” – miejsca, które nie tylko przygotowuje do egzaminów, lecz także daje nadzieję na lepsze, bardziej świadome i wartościowe życie.

Bp Krzysztof Włodarczyk, dziękując za zaproszenie i możliwość wysłuchania młodych podzielił się z nimi własnymi spostrzeżeniami: *odkrywanie poczucia własnej wartości, tożsamości, poznawanie*

siebie – to będzie budowało nadzieję. Czy ja siebie akceptuję, czy wiem, kim jestem, niezależnie od tego, co o mnie mówią, jak oceniają? Jak nie będę miał poczucia własnej wartości, celu życia, to mogę się zgubić.

Przeciwagą do nadziei jest rozczarowanie, dlatego tak ważna rola szkoły, żeby cieszyła się autorytetem. Poza tym dobrze mieć przy sobie kogoś, kto będzie mi towa-

rzyszył w życiu, zwłaszcza w sytuacji porażki poda mi rękę. I na koniec bardzo osobiście – ja potrzebuję spotkania z człowiekiem, który mnie kocha – nie za to, że jestem biskupem i odwrotnie. Ja się rozwijam, kiedy doświadczam miłości bezinteresownej, za to, że jestem – mówił biskup.

Oprac. ep.
na podstawie
www.diecezja.bydgoszcz.pl

KĄCIK DLA DZIECI I MŁODZIEŻY

Kochane Dzieci

Przed Wami czas wakacji. Na pewno będziecie zwiedzać różne miejsca, a przy okazji odwiedzicie kościoły. Zachęcamy

Was, abyście zrobili zdjęcia z tych miejsc i przynieśli do kościoła we wrześniu.

Ale nie tylko zobaczcie to miejsce, ale również dowiedzcie się, pod jakim wezwa-

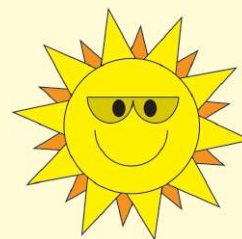
niem jest dany kościół oraz przeczytajcie jego historię.

W tym wakacyjnym miesiącu zapraszam Was do znalezienia nazw miejscowości, w których są Sanktuaria Maryjne w Polsce. Do wyszukanie jest ich łącznie 10 w pionowych i poziomych kolumnach liter. Nazwy tych miejscowości wypiszcie na kartce i oddajcie ks. Michałowi do 15 sierpnia br., dopisując swoje imię i nazwisko oraz klasę i szkołę, do której chodzicie.

Rozwiązanie zagadki z czerwcowego numeru MK brzmiało: PIERWSZE PIĄTKI MIESIĄCA. Nazwiska dzieci nagrodzonych za prawidłowe jej rozwiązanie znajdują się na liście umieszczonej w gablocie parafialnej przed kościołem. Nagrody odbierzcie w zakrystii.

A na czas wakacji życzymy Wam Bożej opieki, dużo słońca, radości i odpoczynku.

Agnieszka P.

E	P	H	N	A	Z	C	G	L	T
Ś	S	D	D	G	F	Z	I	I	U
W	G	Q	U	K	I	Ę	E	C	Z
I	D	F	S	G	G	S	T	H	P
Ę	A	K	W	L	T	T	R	E	J
T	Ń	A	B	I	U	O	Z	Ń	J
A	S	T	G	W	J	C	W	N	V
L	K	O	B	I	O	H	A	X	E
I	G	W	R	C	M	O	Ł	E	Z
P	X	I	A	E	A	W	D	U	P
K	O	C	D	H	N	A	B	G	S
A	Y	E	E	L	B	L	Ą	G	H
I	I	C	T	K	G	P	I	V	U
S	B	Y	D	G	O	S	Z	C	Z
L	K	A	L	W	A	R	I	A	S

Wolontariat

Kończy się rok szkolny i katechetyczny. Dlatego – jak co roku – wybrałam się z wolontariuszami SP nr 10 nad Bałtyk do Sopotu, aby nacieszyć się sobą, pograć w piłkę, nzbierać muszelek i posłuchać szumu fal. To Bóg – Stwórca mówi do nas przez piękno przyrody. Ale jest On także obecny we wszystkich tabernakulach świata. Dlatego kończąc pobyt w Sopocie weszliśmy do kościoła garnizonowego,

który znajduje się w centrum miasta przy Monciaku. Jest to neogotycka świątynia, której patronami są: św. Jerzy i Matka Boża Częstochowska, która dekretem kard. Stefana Wyszyńskiego z dnia 26 sierpnia 1959 r. została drugorzędną patronką tego miejsca.

Ciekawostką jest płaskorzeźba Pani Jasnogórskiej znajdująca się w prawym bocznym ołtarzu kościoła. Przez 33 lata pływała po morzach i oceanach świata umieszczona w kaplicy historycznego

statku m/s Batory wypraszając ludziom potrzebne łaski u Swojego Syna. Maryja jest nadal blisko polskiego wybrzeża. Jest po to, by błogosławić jako Matka marynarzom i wszystkim, którzy choć przez chwilę modlą się przed Jej wizerunkiem.

Będąc w Sopocie na wakacyjnych ścieżkach, klękniście przy ołtarzu Jezusa i Jego Matki. Wszystkim życzymy błogosławionych i cudnych wakacji. Do zobaczenia we wrześniu.

A. Błażej

Miesięcznik Kościelny Parafii Świętej Trójcy w Bydgoszczy. Kolegium Redakcyjne: zespół wraz z ks. Proboszczem. Adres do korespondencji: Parafia Świętej Trójcy 85-224 Bydgoszcz, ul. Świętej Trójcy 26. Konto Parafii Świętej Trójcy: SGB Bank Spółdzielczy w Szubinie nr 97 8164 0001 2003 0001 8005 0002. Redakcja zastrzega sobie prawo skracania lub przeredagowywania nadesłanych materiałów. Strona internetowa parafii: www.trojca.info